

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

©Пугачевська К.Й., 2017

Без створення сприятливих умов для розвитку інноваційної діяльності неможливо досягти успіхів у економічному зростанні, підвищенні конкурентоспроможності країни на світовому ринку. Саме роль держави, розробка системи механізмів та стимулів щодо інноваційної політики забезпечує соціально-економічний розвиток.

Питанням впливу інноваційного розвитку на соціально-економічний розвиток, конкурентоспроможність країни та її місце на світовому ринку присвячені наукові праці вітчизняних науковців О. Амоші, Л. Антонюк, А. Гальчинського, В. Геєця, О. Лапка, Л. Федулової та інших.

Підтримка інноваційної діяльності в країнах ЄС базується на наступних складових - організаційно-правовій, інституційній, фінансовій та інформаційній. На даний час у ЄС сформувалося усвідомлення того, що "регіони є двигуном економічного розвитку, який базується на дослідженнях, техніці та інноваціях". Так, у більшості країн-членів ЄС в основі управління інноваційним розвитком знаходиться взаємодія органів державної та регіональної влади. До обов'язків регіональних органів належить створення інноваційної інфраструктури та проведення кластерної політики, на макрорівні вирішуються питання національного значення [1, с. 197].

Щоб побудувати інноваційну економіку в умовах реалізації інтеграційних процесів, Україна повинна розвивати інноваційну політику. Яскравим прикладом зазначеного є накопичений досвід ЄС, де подолання розпорошення науково-технологічного потенціалу європейських країн і перехід співробітництва в цій галузі на якісно новий рівень стало важливим завданням інтеграційних процесів. Поштовхом до інноваційного розвитку ЄС було відставання Західної Європи від двох технологічних центрів - США і Японії, що могло призвести до втрати ключових позицій у світовій економіці й загостренню проблем науково-технологічного розвитку. Початком спільної політики в галузі науки й технологій вважається 14 січня 1974 р., коли Рада міністрів ЄС ухвалила рішення щодо координації окремих національних науково-дослідних політик і про визначення заходів у галузі науки й технологій [2].

Євросоюз узяв курс на створення конкурентоспроможної інноваційної економіки на саміті ЄС, що відбувся в 2000 р. у Лісабоні, де була оголошена мета розбудови найбільш конкурентоспроможної й динамічної економіки, заснованої на знаннях. Пріоритетними напрямками діяльності ЄС стали три галузі: науково-технологічна, інноваційна та освітня. Підсумком цього саміту стало визначення пріоритетів у розвитку інновацій: поліпшення інноваційного середовища шляхом посилення інноваційних складових усіх напрямів національних політик та їхньої інтеграції; стимулювання ринкового попиту на інновації й використання концепції «лідуючих» ринків, що передбачають підтримку ринків, найбільш сприйнятливих до нововведень; стимулювання інновацій у держсекторі, подолання бюрократичного консерватизму державною адміністрацією; посилення регіональної інноваційної політики.

Одним із ключових механізмів реалізації інноваційної політики ЄС вважаються рамкові програми, до сфери яких входять цілеспрямовані фундаментальні дослідження й доконкурентні технологічні розробки. «Горизонт 2020» - науково-дослідна інноваційна програма ЄС, розрахована на 2014–2020 рр. з бюджетом 80 млрд євро, що робить її найбільшою програмою підтримки науки й інновацій за всю історію Євросоюзу. Ядро «Горизонту 2020» становлять три основні пріоритети: 1) генерування передових знань для зміцнення позицій Євросоюзу серед провідних наукових держав світу; 2) досягнення індустріального лідерства й підтримка бізнесу, включаючи малі й середні

підприємства й інновації; 3) вирішення соціальних проблем у відповідь на виклики сучасності, визначені в стратегії «Європа 2020», за допомогою виконання всіх стадій інноваційного ланцюжка від одержання результатів досліджень до їхньої комерціалізації й виведення на ринок; 4) програма неядерних досліджень Об'єднаного науково-дослідного центру [2].

Державна інноваційна політика передбачає визначення органами державної влади цілей інноваційної стратегії та механізмів підтримки пріоритетних інноваційних програм і проектів. Основними напрямками для реалізації визначених цілей є: удосконалення механізму проведення моніторингу стану розвитку національної економіки, оптимізації системи державної статистичної звітності у сфері інноваційної діяльності; упровадження аналізу ефективності застосування механізмів державної підтримки та стимулювання інноваційної діяльності; проведення досліджень внутрішнього та зовнішнього ринків з метою підготовки пропозицій щодо визначення пріоритетів інноваційної діяльності.

Основними елементами європейської стратегії для України є: підтримка наукових досліджень та мотивація вчених, створення сприятливого середовища для інноваційної активності, захист інтелектуальної власності, інформаційна та фінансова підтримка наукових та науково-технічних досліджень.

1. Землянкін А.І. Нова інноваційна політика Європейського Союзу: досвід для України / А.І. Землянкін, І.Ю. Підоричева // *Регіональна економіка*. - 2013. - №2. - С. 193-201.

2. Федулова Л., Андроічук Г. Особливості розвитку інноваційної політики Європейського Союзу: виклики для України // *Проблеми науки*. - 2014. - № 7-8. - С. 40-43.

ІННОВАЦІЇ У ВИДАВНИЧО-ПОЛІГРАФІЧНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

© Пушак Г.І., 2017

Сучасні умови ведення підприємницької діяльності швидкозмінні, розвивається активними темпами і прогрес. Інновації та новітні технології застосовуються в усіх сферах економіки, в тому числі і видавничо-поліграфічній галузі (ВПГ).

ВПГ є однією з сучасних інформаційних галузей, що швидко розвиваються. Дослідження світової ВПГ вказують на те, що найбільше інноваціям приділяють увагу у зв'язку з технічним прогресом, який сприяє появі нових технологій, які, по-перше, призводять до виникнення інноваційних форм подання тексту (електронне видання, аудіо-книга, інтерактивна цифрова книга (електронна книга-гра, книга з аудіовізуальним наповненням) тощо), по-друге, дають змогу змінювати формат друкованої книги задля відповідності вимогам часу і потребам споживачів (патворки, фліпбеки, книги з додатковими споживчими властивостями та ін.), по-третє, допомагають спростити процес створення друкованої продукції (технологія «друк на вимогу») [1].

В поліграфії застосовуються останні наукові досягнення обчислювальної техніки, електроніки, фізики, хімії та інших наук. Завдяки постійно зростаючим вимогам вітчизняних споживачів, невинно покращується сервіс, що, в свою чергу, стимулює до впровадження нової прогресивної техніки і технології, підвищення якості та конкурентоспроможності продукції.

Більшість вітчизняних поліграфічних підприємств займаються найбільш популярною діяльністю – друкуванням рекламних брошур, буклетів та листівок, візиток, етикеток, бланків, блокнотів та іншої продукції такого спрямування.

В сучасних умовах існує й значний попит на терміновий цифровий друк. І саме впровадження новітніх технологій дозволяє максимально знизити витрати на підготовку і друк будь-якої друкованої продукції. Всі етапи таких робіт переважно здійснюються в межах лише однієї цифрової друкарні, що значно спрощує виробничий процес. Сучасні комп'ютери та новітнє друкарське цифрове обладнання забезпечують надвисоку якість друку. Завдяки досягненням щодо комп'ютерної обробки зображень, підготовки до друку друкована продукція стає надзвичайно привабливою та конкурентоспроможною. Друк високоякісних кольорових зображень максимально наближає до оригіналу і, водночас, породжує нові можливості щодо художнього оформлення з метою підсилення виразності об'єкта. Новітні технології кольороподілу забезпечують високоякісне колірне і тональне зображення майже на будь-якій поверхні.

Інновації в поліграфії максимально забезпечують зниження трудомісткості робіт і скорочення чисельності працюючих, що в кінцевому результаті призводить до здешевлення друкованої продукції.

Нове обладнання в цифровій поліграфії спроможне забезпечувати відкриття нових напрямів діяльності вітчизняних підприємств. Сьогодні навіть невеликі друкарні, які обладнані сучасною технікою, спроможні конкурувати з великими підприємствами як в якості друкованої кольорової продукції, так і у її накладках. При цьому слід наголосити, що часто терміни виконання замовлення є меншими, а сервіс – кращим. Перевагою невеликих друкарень є те, що більшість з них орієнтовані на споживача і виконують будь-які обсяги робіт.

Перелік послуг цифрової поліграфії є досить широкий, а сучасне обладнання дозволяє виготовляти друковану продукцію різної складності оперативно та високоякісно.

Отже, використання інновацій вітчизняними видавництвами та друкарнями – це метод привертання уваги до власної друкованої продукції, спрощення процесу сприйняття інформації з точки зору зручності та комфорту, а також посилення їх конкурентоспроможності як на вітчизняному ринку, так і закордоном.

1. Водозька С. А. Інновації у видавничій галузі східноєвропейського регіону: прогностичні оцінки. / А. С. Водозька. – Актуальні питання масової комунікації. – Випуск 14, 2013. – С. 76-80.